

Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ³⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
22 553 70 70	System rezerwacji akt - bip.warszawa.wsa.gov.pl	Lokalizacja BP patrz „Czytelnia Akt”
Radom 48 368 99 08	Wydz. I, II, IV, VII - ul. Jana Kazimierza 10 tel. 22 553 78 21	ePUAP
informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Wydz. III - ul. Jasna 6 tel. 22 553 78 23	/wsa_waw/SkrytkaESP
	Wydz. V, VI - ul. Jana Pankiewicza 4 tel. 22 553 70 37	
	Wydz. VIII Radom - ul. J. Słowackiego 7 tel. 48 368 99 18	
NIP 525-228-33-65	REGON 015608709	Numer rachunku bankowego Sądu – 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000
E – TERMINARZ – wykaz posiedzeń Sądu oraz ich wyniki (bip.warszawa.wsa.gov.pl).		

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
WYDZIAŁ II
 ul. Jana Kazimierza 10
 01-248 Warszawa

Dnia **24 sierpnia 2026 r.**
 Sygn. akt II SA/Wa 1383/25

W odpowiedzi należy podać
 sygnaturę akt sądu

r. pr. Adam Kuczyński
Pełn. Stowarzyszenia Sieć Obywatelska
Watchdog Polska zs. w Warszawie

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 6 sierpnia 2026 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Panu – jako Pełnomocnikowi skarżącego – odpis wyroku z dnia 17 lipca 2026 r. wraz z uzasadnieniem.

Monika Cierocińska
 specjalista

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Iwona Maciejuk

Sędzia WSA

Danuta Kania (spr.)

Sędzia WSA

Joanna Kruszewska-Grońska

Protokolant referent

Marta Stec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lipca 2026 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie

na decyzję Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

z dnia 6 czerwca 2025 r. nr BREK.0192.12.2025

w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

- 1. uchyła zaskarżoną decyzję w części utrzymującą w mocy decyzję Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2024 r. nr BR.0192.19.1.2023/24 w zakresie odmawiającym udostępnienia informacji publicznej, o której mowa w punkcie 5 wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. oraz decyzję Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2024 r. nr BR.0192.19.1.2023/24 w zakresie odmawiającym udostępnienia informacji publicznej, o której mowa w punkcie 5 wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r.;**
- 2. oddala skargę w pozostałym zakresie;**
- 3. zasądza od Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska**

z siedzibą w Warszawie kwotę 680 (słownie: sześćset osiemdziesiąt)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe poupias
Za zgodność z oryginałem

Monika Gieron
specjalista

UZASADNIENIE

Przedmiotem skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej: „Stowarzyszenie”, „strona skarżąca”) jest decyzja Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (dalej: „Rektor UKSW”, „organ”) z dnia 6 czerwca 2025 r. nr BREK.0192.12.2025 utrzymująca w mocy decyzję tego organu z dnia 30 stycznia 2024 r. nr BR.0192.19.1.2023/24 o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Z akt sprawy wynika, że wnioskiem z dnia 17 czerwca 2015 r. Stowarzyszenie zwróciło się do Rektora UKSW o udostępnienie:

- „1. Dokumentu, który stał się podstawą do dofinansowania projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” i został złożony w NCBiR wraz ze wszystkimi załącznikami;
2. Wykazu wszystkich wydatków dokonanych w ramach realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” zawierającego minimum: datę wydatku/zawarcia umowy, kwoty zobowiązania, przedmiotu umowy/przedmiotu zobowiązania, strony umowy;
3. Każdego dokumentu, który powstał w ramach realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, a zostały złożone/przekazane do NCBiR, a dotyczy sprawozdawczości, kontroli, rozliczeń;
4. Dokumentów powstałych w ramach kontroli realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”;
5. List obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” z wyłączeniem jawności danych podlegających ochronie”.

W odpowiedzi na wniosek pismem z dnia 25 czerwca 2015 r. Rektor poinformował Stowarzyszenie „o konieczności skierowania wniosku do Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, który jest właściwy do udostępnienia żądanej dokumentacji”.

Na skutek skargi Stowarzyszenia na bezczynność Rektora UKSW, wyrokiem z dnia 21 października 2016 r. sygn. akt II SAB/Wa 206/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zobowiązał Rektora do rozpoznania wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej w terminie 14 dni od daty

doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy oraz stwierdził, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził, że Rektor UKSW, będący adresatem wniosku o udostępnienie informacji publicznej, jest podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu, stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.), dalej: „u.d.i.p.”.

Nadto Sąd wskazał, że umowa zawarta w ramach konkursu nr 3/2012 na wykonanie projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa w zakresie tematu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” mieści się w zakresie wykonywanych przez UKSW zadań publicznych i gospodarowania majątkiem publicznym wraz z rozliczeniem środków finansowych przekazanych na jego realizację. Stanowi zatem informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 oraz art. 6 ust. 2 lit. f u.d.i.p.

Sąd podkreślił, że możliwość uzyskania informacji publicznej od innego podmiotu (Dyrektora NCBR, na co wskazywał Rektor) nie stanowi podstawy do odmowy udzielenia informacji przez podmiot posiadający informację publiczną i zobowiązany do jej udzielenia, nawet jeżeli informacja ta nie została przez niego wytworzona. Zatem rozpoznanie wniosku strony skarżącej z dnia 17 czerwca 2015 r. przez Rektora UKSW - poprzez wskazanie innego organu właściwego do jego rozpatrzenia z równoczesnym brakiem stanowiska czy jest on w posiadaniu dokumentów objętych wnioskiem - było nieprawidłowe. Oznacza to, że w istocie wniosek nie został rozpoznany, co czyni zarzut beczynności organu w tym względzie zasadnym. Na dzień wniesienia skargi, tj. 24 lutego 2016 r. (data wpływu wniosku do UKSW), organ pozostawał w beczynności i dlatego też Sąd zobowiązał go do rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenia.

Sąd zaznaczył, że obowiązkiem adresata wniosku było udzielenie wnioskodawcy żądanych informacji, jeżeli są one w jego posiadaniu (poprzez dokonanie czynności materialno-technicznej), bądź wydanie decyzji o odmowie udostępnienia informacji, gdy podlegają one ochronie prawnej, ewentualnie powiadomienie pismem, że takich informacji w ogóle nie posiada.

Skarga kasacyjna Rektora UKSW od ww. wyroku Sądu I instancji została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 listopada 2018 r. sygn. akt I OSK 113/17.

NSA podzielił stanowisko Sądu I instancji co do tego, że możliwość uzyskania informacji publicznej od innego podmiotu nie stanowi podstawy do odmowy udzielenia informacji przez podmiot posiadający informację publiczną, który zobowiązany jest do jej udzielenia, nawet jeżeli informacja ta nie została przez niego wytworzona. Nadto podzielił pogląd, że zarówno treść umowy na wykonanie konkretnego projektu, jak i dokumenty związane z rozliczeniem środków przekazanych na jej realizację stanowią informację publiczną.

Rektor UKSW, decyzją z dnia 7 lutego 2019 r. nr 1, działając na podstawie art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 1 ust. 1 u.d.i.p., odmówił udostępnienia informacji publicznej w zakresie objętym wnioskiem z dnia 17 czerwca 2015 r.

W uzasadnieniu decyzji Rektor podał, że część informacji, nieobjętych zakazem ujawniania osobom trzecim, jest dostępna na stronie internetowej <http://mrj.uksw.edu.pl>. Pozostałe informacje podlegają ochronie z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 381 ust. 1 w zw. z art. 365 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 ze zm.), dalej: „p.s.w.n.”. Przy czym z woli ustawodawcy w odniesieniu do wniosków, recenzji, umów i raportów z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę, organ stosujący ww. ustawę został zwolniony z obowiązku samodzielnego ustalenia, czy zachodzą przesłanki wynikające z przepisu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2018 r., poz. 419 ze zm.), dalej: „u.z.n.k.”.

Stowarzyszenie wniosło skargę na powyższą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem z dnia 17 października 2019 r. sygn. akt II SA/Wa 727/19 uchylił zaskarżoną decyzję.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że organ nie załączył do akt sprawy dokumentów, na które się powołuje jako podstawę faktyczną decyzji, a które mają przesądzające znaczenie w sprawie. Sąd nie mógł się oprzeć jedynie na uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, lecz był zobowiązany do skonfrontowania jej z materiałem źródłowym jakim są informacje, które nie zostały udostępnione stronie skarżącej.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks

postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), dalej: „k.p.a.”, co samo w sobie powoduje konieczność jej uchylenia.

Na skutek skargi kasacyjnej Rektora UKSW Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 1 czerwca 2023 r. sygn. akt III OSK 2269/21 uchylił wyrok Sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wyroku NSA stwierdził, iż Sąd I instancji naruszył art. 133 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”, przez wydanie zaskarżonego wyroku bez oparcia się na całych aktach sprawy, tj. bez oparcia się na dokumentach żądanych we wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. niepodlegających ujawnieniu stronie skarżącej w toku postępowania sądowego, które - według stanowiska organu - były przesłane do Sądu. Tymczasem jest to istotna część akt sprawy, bez której niemożliwe jest zweryfikowanie zgodności z prawem zaskarżonej decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Zatem, to uchybienie Sądu niewątpliwie miało istotny wpływ na wynik sprawy.

Następnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2023 r. sygn. akt II SA/Wa 1141/23 stwierdził nieważność decyzji Rektora UKSW z dnia 7 lutego 2019 r. nr 1 uznając, iż dotknięta jest ona wadą rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Wadliwość ta wynika z faktu rozpoznania przez organ wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej, który nie został w sposób prawidłowy podpisany. Mianowicie, wniosku nie podpisano ręcznie, nie był on opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym bądź osobistym, lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej bądź też nie wniesiono go na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej (art. 63 ust. 1 i ust. 3a k.p.a.).

Po uzupełnieniu przez Stowarzyszenie braku formalnego wniosku poprzez jego podpisanie, Rektor UKSW decyzją z dnia 30 stycznia 2024 r. nr BR.0192.19.1.2023/24, na podstawie art. 16 w związku z art. 1 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p. w związku z art. 104 k.p.a. oraz w związku z art. 381 ust. 1, art. 365 pkt 11 i art. 23 ust. 4 p.s.w.n. w związku z art. 5 ust. 1 lit. a i art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie

swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, s. 1 ze zm.), dalej: „RODO”, odmówił udostępnienia żądanej informacji publicznej.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że żądane przez Stowarzyszenie informacje stanowią informację publiczną zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p. lecz ich udostępnienie podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osób fizycznych oraz tajemnicę przedsiębiorcy w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Zdaniem organu, podstawę prawną ograniczenia prawa do informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy stanowi także art. 381 ust. 1 p.s.w.n., zgodnie z którym wnioski, opinie, umowy i raporty dotyczące zadań finansowanych ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2 lit. e i f, pkt 4 lit. b, pkt 5, 7, 10-12 i 13b; Mapy - stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przepis ten należy interpretować w związku z art. 365 pkt 11 p.s.w.n., który stanowi, że środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przeznacza się na: (...) pkt 11 - zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, w tym badania naukowe i prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa.

Organ powołał przy tym opinię prof. Huberta Izdebskiego, wyrażoną w komentarzu do art. 381 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przyjął (LEX/el. 2023 r.), że wnioski, opinie, umowy i raporty dotyczące zadań finansowanych z określonych w tym przepisie środków finansowych oraz dotyczące Polskiej Mapy Infrastruktury Badawczej stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co oznacza, że stosuje się do nich definicję z art. 11 ust. 2 u.z.n.k.

Dalej organ wskazał, że informacje nieobjęte zakazem ujawniania osobom postronnym, dotyczące projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, były dostępne na stronie internetowej <http://mrj.uksw.edu.pl/>. Osoby zainteresowane mogły tam uzyskać wiedzę m.in. na temat: celu głównego, celów szczegółowych, zadań projektowych, konferencji, repozytorium (publikacje, leksykon tajemnic, prezentacje) czy wykonawców, tj. konsorcjantów, kierownika projektu, koordynatorów zadań, realizatorów zadań. Zaznaczył również, że zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w dacie realizacji projektu, wynikającym z obowiązującej wówczas ustawy o zasadach finansowania nauki, wymagane prawem dane o projekcie przekazano do Systemu Informacji o

Nauce w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”, które to informacje są powszechnie dostępne.

Natomiast wnioski, opinie, umowy i raporty wytworzone w ramach ww. projektu stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 381 ust. 1 w związku z art. 365 pkt 11 p.s.w.n., a sam projekt stanowi zadanie pokrywane ze środków przekazywanych przez NCBR na badania naukowe i prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa (kwota dofinansowania projektu 3.706.384,00 zł), realizowane przez konsorcjum w składzie: Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Uniwersytet Wrocławski, Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o., Naukowe Centrum Prawno-Informatyczne.

Organ wskazał, iż przy definiowaniu dokumentów, o które zwróciło się Stowarzyszenie - jako wniosku, opinii bądź raportu - organ kierował się ich treścią, a nie formą. W orzecznictwie bowiem wypracowany został pogląd, w myśl którego, ze względu na treść, a nie formę „recenzje, umowy czy raporty” objęte zostały ochroną specjalną.

Organ stwierdził, iż żądane dokumenty, na mocy art. 381 ust. 1 p.s.w.n., stanowią tajemnicę przedsiębiorcy (przedsiębiorstwa). Mianowicie:

- dokument, który stał się podstawą do dofinansowania Projektu i został złożony w NCBiR wraz ze wszystkimi załącznikami stanowi wniosek o dofinansowanie złożony przez członków konsorcjum,
- wykaz wszystkich wydatków dokonanych w ramach realizacji projektu zawierający minimum: datę wydatku/zawarcia umowy, kwotę zobowiązania, przedmiot umowy/przedmiotu zobowiązania, strony umowy - dokumenty te stanowią informację o charakterze raportu składanego przez organ do NCBiR oraz informacje z umów zawieranych z wykonawcami Projektu,
- każdy dokument, który powstał w ramach realizacji projektu, a został złożony/przekazany do NCBiR, a dotyczy sprawozdawczości, kontroli, rozliczeń - dokumenty te stanowią raporty lub opinie albo zawierają dane z umów lub wniosku,
- dokumenty powstałe w ramach kontroli realizacji projektu - dokumenty te stanowią raport lub opinie sporządzone przez NCBiR.

Rektor odwołał się również do art. 15 uprzednio obowiązującej ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r., 87), dalej: „u.z.f.n.”, na podstawie którego wypracowano w orzecznictwie poglądy na temat tajemnicy badawczo-rozwojowej projektów naukowych. Wskazał, że prezentowane

opinie zachowują swoją aktualność również przy zmienionym stanie prawnym. Powołał się na stanowisko judykatury, zgodnie z którym z woli ustawodawcy w odniesieniu do wniosków, recenzji, umów i raportów z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę, organ stosujący ww. ustawę został zwolniony z obowiązku samodzielnego ustalenia, czy zachodzą przesłanki wynikające z przepisu art. 11 ust. 4 u.z.n.k. Dokumentom tym ustawa nadała bowiem status tajemnicy przedsiębiorstwa bez żadnych uwarunkowań i, co istotne, bez ograniczeń czasowych. Kategorycznemu sformułowaniu art. 15 ust. 1 u.z.f.n. nie towarzyszą żadne regulacje mogące dawać podstawę do zmiany statusu ww. dokumentów. Jedynym podmiotem uprawnionym do udostępniania informacji o wynikach realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę jest ten, który otrzymał środki finansowe na realizację tych zadań (art. 15 ust. 2 u.z.f.n.). Zatem wymienione dokumenty, ustawowo zaliczone do kategorii tajemnicy przedsiębiorstwa i choć stanowią informację publiczną, nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Nie ma przy tym znaczenia ani etap procedury konkursowej, ani status podmiotu ubiegającego się o udostępnienie takiej informacji, ani wreszcie upływ czasu.

Dalej organ podniósł, że na gruncie uregulowań prawa unijnego podstawę prawną do ograniczenia prawa strony skarżącej do informacji publicznej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. ze względu na prywatność osoby fizycznej, stanowi art. 5 ust. 1 lit. a RODO. Przepis ten nakazuje, aby dane osobowe były przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”). Także art. 6 ust. 1 RODO wyraźnie wskazuje, iż przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest co najmniej jeden ze wskazanych w tym przepisie warunków. W ocenie organu w sprawie nie zachodzą żadne okoliczności, które pozwalałyby na stwierdzenie, iż udostępnienie list obecności na wydarzeniach związanych z realizacją projektu dotyczy jednej z przesłanek wymienionych w art. 6 ust. 1 RODO.

Organ wskazał również, że zaistniały podstawy do odmowy pełnego udostępnienia list obecności na ww. wydarzeniach. Stwierdził bowiem, że wśród uczestników konferencji, ze względu na kluczowe zagadnienia projektu z zakresu szeroko rozumianego bezpieczeństwa i obronności, byli prawdopodobnie funkcjonariusze agencji rządowych, zaś upublicznienie nazwisk uczestników organizowanych wydarzeń naraża organ na odpowiedzialność przewidzianą w

przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Listy obecności zawierają dane osobowe jednoznacznie identyfikujące uczestników: imię i nazwisko oraz podpis konkretnej osoby, zaś w odniesieniu do części uczestników również nazwę instytucji zatrudniającej uczestnika.

Organ podkreślił, iż decyzja o odmowie udostępnienia informacji publicznej została wydana ze względu na chronione prawnie dobro, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.: 1) uczestników biorących udział w wydarzeniach przewidzianych w ramach realizacji ww. Projektu; 2) wykonawców Projektu, w tym członków konsorcjum biorących udział w realizacji Projektu.

Końcowo organ wskazał, że udostępnił dokumenty wytworzone w ramach projektu jedynie podmiotom uprawnionym, w szczególności podmiotowi kontrolującemu, tj. NCBiR oraz audytorowi zewnętrznemu, z zastrzeżeniem zachowania poufności przekazywanych informacji. Podmioty uprawnione do uzyskania dostępu do dokumentów chronionych są związane obowiązkiem zachowania tajemnicy.

Pismem z dnia 20 lutego 2024 r. Stowarzyszenie złożyło wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosząc o rewizję prezentowanego stanowiska, uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej.

Decyzją z dnia 29 lutego 2024 r. nr BR.0192.19.2.2023/24 Rektor UKSW, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p., utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na skutek skargi Stowarzyszenia, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 27 listopada 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 631/24 uchylił zaskarżoną decyzję.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że zaskarżona decyzja została wydana przez pracownika organu, który podlegał wyłączeniu od udziału w sprawie na podstawie art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. Przepis ten stanowi, że pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie, w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji. Decyzja z dnia 30 stycznia 2024 r., jak też wydana po rozpoznaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja z dnia 29 lutego 2024 r., zostały podpisane, z upoważnienia Rektora UKSW - przez Dyrektora Kancelarii Rektora UKSW dr. Igora Kilanowskiego.

Skoro pracownik organu brał udział w wydaniu rozstrzygnięcia z dnia 30 stycznia 2024 r. z upoważnienia piastuna organu to, stosownie do art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a., powinien zostać wyłączony od udziału w tej sprawie toczącej się z wniosku Stowarzyszenia o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 29 lutego 2024 r., co nie miało miejsca w rozpatrywanej sprawie. Wystąpiła zatem przesłanka uchylenia zaskarżonej decyzji, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 1 lit. b p.p.s.a.

Decyzją z dnia 6 czerwca 2025 r. nr BREK.0192.12.2025 Rektor UKSW, powołując w podstawie prawnej art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p., utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 30 stycznia 2024 r.

Organ wskazał, że z możliwości wglądu do akt wyłączone są te dokumenty, które nie są publicznie dostępne na podstawie przepisów ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce bądź w związku z realizacją obowiązku nałożonego na organ prawomocnym orzeczeniem sądowym.

Podkreślił, że kierując się zasadą dobra postępowania, nie udostępnia informacji ponad miarę, pilnując zakresu informacji niezbędnych dla strony skarżącej, a jednocześnie możliwych do ujawnienia, bez naruszania przepisów prawa. Zwolnienie od zachowania w tym względzie tajemnicy ustawowo chronionej (art. 5 ust. 2 u.d.i.p.) jest niedopuszczalne.

Zdaniem organu podstawę prawną ograniczenia prawa do informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy, a tym samym negatywną przesłankę jej udostępnienia w trybie u.d.i.p. i w warunkach niniejszego postępowania, stanowi art. 381 ust. 1 w związku z art. 365 pkt 11 p.s.w.n.

Odwołując się do poglądów piśmiennictwa oraz orzecznictwa organ wskazał, iż „twierdzenie w ust. 1 art. 381 (obecne brzmienie jest ustalone w wyniku nowelizacji z dnia 13 stycznia 2023 r.), że wnioski, opinie, umowy i raporty dotyczące zadań finansowanych z określonych w tym przepisie środków finansowych oraz dotyczące Polskiej Mapy Infrastruktury Badawczej stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, oznacza, że stosuje się do nich definicja z art. 11 ust. 2 u.z.n.k. Za naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, jej ujawnienie lub wykorzystanie przewidziana jest zarówno odpowiedzialność cywilna, skutkująca obowiązkiem zaniechania naruszania, usunięcia skutków naruszania, naprawienia wynikłej z nich szkody, zapłaty wynagrodzenia, jak i odpowiedzialność karna (zob. art. 23 powołanej ustawy). Tajemnicę przedsiębiorstwa uważa się za określenie tożsame z tajemnicą przedsiębiorcy, która stanowi przesłankę ograniczenia

konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej” (H. Izdebski [w:] J. M. Zieliński, H. Izdebski, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, wyd. III, LEX/el. 2023, art. 381; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 listopada 2021 r., sygn. akt II SA/Wa 2179/21; publ. LEX nr 3344706).

Organ odwołał się również do art. 15 u.z.f.n. oraz poglądów orzecznictwa ukształtowanych w oparciu o ten przepis. Wskazał, że zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 1 lutego 2018 r., sygn. akt I OSK 699/16 (CBOSA) „nadanie ww. dokumentom statusu tajemnicy przedsiębiorcy musiało wynikać z przyjętego założenia, że ich zawartość merytoryczna odpowiada wartościom, o których mowa w art. 11 ust. 4 u.z.n.k. Rozwiązanie to stanowi wynik ważenia interesów podmiotów składających wnioski i interesów osób trzecich (w tym także innych wnioskodawców). Pozbawienie tych ostatnich dostępu do treści dokumentów nie oznacza niemożności poddawania kontroli wydatkowania środków publicznych na naukę”. Z kolei w wyroku z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 2680/16 (j.w.) NSA wyjaśnił cel zachowania tajemnicy badawczej wobec dokumentów wymienionych w art. 15 ust. 1 u.z.f.n. wskazując, że „finansowanie nauki obejmuje finansowanie działań na rzecz realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, w szczególności badań naukowych, prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa (art. 3 ustawy). Traktowanie przez ustawodawcę „wniosków, recenzji, umów i raportów z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę” jako tajemnicy przedsiębiorstwa jest zatem wpisane w realizację polityki państwa i zadań „szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa”.

Organ podtrzymał również stanowisko, zgodnie z którym podstawę prawną do ograniczenia prawa strony skarżącej do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej, stanowi art. 5 ust. 1 lit. a RODO oraz art. 6 ust. 1 RODO. Nie zachodzą bowiem żadne okoliczności wypełniające którąkolwiek z przesłanek wymienionych w art. 6 ust. 1 RODO. Ponownie podniósł, że odmowa dotyczy pełnego udostępnienia list obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach projektu. Wśród uczestników konferencji, ze względu na jej przedmiot, byli prawdopodobnie funkcjonariusze agencji rządowych, zaś upublicznienie nazwisk uczestników organizowanych wydarzeń naraża organ na odpowiedzialność

przewidzianą w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Listy obecności zawierają imię i nazwisko uczestników oraz podpis konkretnej osoby, zaś w odniesieniu do części uczestników również nazwy instytucji ich zatrudniających.

Pismem z dnia 12 lipca 2025 r. Stowarzyszenie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na powyższą decyzję Rektora UKSW z dnia 6 czerwca 2025 r. zarzucając naruszenie:

- art. 127 § 3 i art. 15 k.p.a. w związku z art. 153 p.p.s.a. poprzez pominięcie przez organ wiążących go wytycznych zawartych w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 listopada 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 613/24, a w rezultacie pozbawienie strony skarżącej prawa do dwukrotnego rozpoznania jego sprawy w administracyjnym toku instancji,
- art. 77 § 1 k.p.a. poprzez zaniechanie wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a w rezultacie oparcie się przy wydawaniu decyzji na niczym nie popartych spekulacjach co do miejsca zatrudnienia osób biorących udział w wydarzeniach realizowanych w ramach projektu, a podpisanych na listach obecności, o które wnioskowała strona skarżąca,
- art. 365 pkt 11 i art. 381 ust. 1 pkt 1 p.s.w.n. w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na niezasadnym przyjęciu, iż wszelkie dokumenty związane z projektem finansowanym przez NCBiR stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, chociaż tajemnicą przedsiębiorstwa są ex lege wyłącznie enumeratywnie wskazane kategorie dokumentów, to jest verba legis „wnioski, opinie, umowy i raporty”,
- art. 5 ust. 1 lit. a i art. 6 ust. 1 RODO poprzez ich zastosowanie, chociaż nie stanowią one podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej.

W związku z powyższymi zarzutami Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz poprzedzającej ją decyzji z dnia 30 stycznia 2024 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie podniosło, że zaskarżona decyzja jest niemal tożsama w swej treści z decyzją wydaną w dniu 30 stycznia 2024 r., co nie realizuje gwarancji dwukrotnego rozpatrzenia sprawy.

Wskazało również, że nie można zaaprobować takiego sposobu działania organu, w ramach którego przyjmuje on jakieś fakty jako jedynie możliwe lub prawdopodobne, a nie pewne. Jeśli bowiem organ przypuszcza, iż w wydarzeniach w ramach Projektu mogli uczestniczyć funkcjonariusze służb, to winien to

przypuszczenie zweryfikować w oparciu o dowody. Decyzja wydawana bez takiej weryfikacji jest co najmniej przedwczesna, a co za tym idzie nieprawidłowa.

Podniosło nadto, że ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w art. 381 ust. 1 pkt 1 jasno, klarownie i precyzyjnie określa jakie rodzaje dokumentów stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Tymczasem organ w nieuprawnionej wykładni rozszerzającej przyjmuje, iż wszystkie dokumenty, o które wnioskowało Stowarzyszenie są objęte taką klauzulą i jako takie nie podlegają udostępnieniu.

Zdaniem Stowarzyszenia, przepisy RODO nie stanowią i nie mogą stanowić podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, bowiem dotyczą zupełnie innych kwestii niż dostęp do informacji publicznej. Jeśli jakieś dane osobowe są chronione na gruncie u.d.i.p., to następuje to w oparciu o prawo do prywatności, a nie w oparciu o przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych.

W odpowiedzi na skargę Rektor UKSW wniósł o oddalenie skargi oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od strony skarżącej na rzecz organu według norm przepisanych. Jednocześnie podtrzymał stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1267 ze zm.), dalej: „p.u.s.a.” oraz art. 3 § 1 p.p.s.a., sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta polega na ocenie zgodności zaskarżonego aktu z przepisami postępowania administracyjnego, a także prawidłowości zastosowania i wykładni norm prawa materialnego.

Zaskarżona decyzja Rektora UKSW z dnia 6 czerwca 2025 r. nr BREK.0192.12.2025 została wydana w następstwie uprawomocnienia się wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 listopada 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 631/24.

Wyrokiem tym Sąd uchylił decyzję Rektora UKSW z dnia 29 lutego 2024 r. nr BR.0192.19.1.2023/24 na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. b p.p.s.a. uznając, że została ona wydana z naruszeniem art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. dającym podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego (art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a.). Zaskarżoną decyzję podpisała bowiem, z upoważnienia Rektora UKSW, ta sama osoba, która podpisała poprzedzającą ją decyzję z dnia 30 stycznia 2024 r. - pracownik organu (niebędący

piastunem organu). Sąd stwierdził, że w sytuacji, gdy pracownik organu brał udział w wydaniu rozstrzygnięcia z dnia 30 stycznia 2024 r. z upoważnienia piastuna organu, to stosownie do art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. powinien zostać wyłączony od udziału w sprawie z wniosku Stowarzyszenia o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 29 lutego 2024 r.

Jednocześnie Sąd stwierdził, iż wobec ww. wadliwości zaskarżonej decyzji przedwczesna jest ocena, czy organ prawidłowo odmówił udostępnienia informacji publicznej z powodów wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Wobec uprawomocnienia się ww. wyroku Sądu w sprawie niniejszej znajduje zastosowanie art. 153 p.p.s.a., zgodnie z którym ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Wydając zaskarżoną decyzję z dnia 6 czerwca 2025 r. organ zastosował się do oceny prawnej wyrażonej w ww. wyroku Sądu. Wyeliminował bowiem wadę wynikającą z naruszenia art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. Ponadto podtrzymał merytoryczne stanowisko zawarte w decyzji z dnia 30 stycznia 2024 r. Nie ma przy tym podstaw do uwzględnienia zarzutu skargi dotyczącego naruszenia art. 153 p.p.s.a. w związku z art. 127 § 3 i art. 15 k.p.a. poprzez pozbawienie strony skarżącej prawa do dwukrotnego rozpoznania sprawy w administracyjnym toku instancji. Na skutek złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy sprawa została bowiem dwukrotnie rozpoznana i rozstrzygnięta przez organ. To zaś, że organ utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję podtrzymując dotychczasową argumentację w sprawie, którą strona skarżąca kwestionuje, nie jest równoznaczne z naruszeniem przez organ zasady związania oceną prawną wyrażoną w ww. wyroku Sądu zgodnie z art. 153 p.p.s.a. Sąd uchylił zaskarżoną decyzję z powodów formalnych i nie wypowiadał co do tego, czy organ prawidłowo, czy też nie, odmówił udostępnienia żądanej informacji publicznej.

Przechodząc do oceny merytorycznej wydanych w sprawie decyzji stwierdzić należy, że skarga jest częściowo zasadna.

Na obecnym etapie nie jest kwestią sporną, że Rektor UKSW jest podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej (art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.) jak również, że żądane informacje mają walor informacji publicznej (art. 1 ust. 1 oraz art. 6 ust. 2 lit. f u.d.i.p.). Kwestia ta została już przesądzona w wyroku Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 października 2016 r. sygn. akt II SAB/Wa 206/16 oraz w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 113/17, który oddalił skargę kasacyjną od ww. wyroku Sądu I instancji.

Istota sporu sprowadza się natomiast do zagadnienia, czy organ zasadnie odmówił udostępnienia żądanej przez Stowarzyszenie informacji publicznej z powodów określonych w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. oraz art. 381 ust. 1 p.s.w.n.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Pojęcie „tajemnica przedsiębiorcy” definiuje się zgodnie z art. 11 ust. 2 u.z.n.k., który stanowi, iż przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.

Natomiast w myśl art. 381 ust. 1 p.s.w.n. wnioski, opinie, umowy i raporty dotyczące: 1) zadań finansowanych ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2 lit. e i f, pkt 4 lit. b, pkt 5, 7, 10-12 i 13b, 2) Mapy - stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przy czym, zgodnie z art. 365 pkt 11 p.s.w.n., środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przeznacza się na zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, w tym badania naukowe i prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa.

Wniosek Stowarzyszenia o udostępnienie informacji publicznej z dnia 17 czerwca 2015 r. dotyczył dokumentów wytworzonych podczas realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, który stanowi zadanie finansowane ze środków finansowych przeznaczanych na szkolnictwo wyższe i naukę, o którym mowa w art. 365 pkt 11 p.s.w.n.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ przyjął, iż informacje wnioskowane przez Stowarzyszenie, wymienione w punktach nr 1, 2, 3 i 4 wniosku, wpisują się w zakres przedmiotowy art. 381 ust. 1 p.s.w.n., a więc z mocy ustawy są zaliczone do kategorii tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 u.z.n.k.

W ocenie Sądu stanowisko to jest prawidłowe.

Wskazać należy, że wykładnia językowa art. 381 ust. 1 p.s.w.n. jednoznacznie stanowi o statusie dokumentacji dotyczącej procedowania, przyznawania i rozliczania środków m.in. na zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Jak podkreśla się w piśmiennictwie, dokumentacja ta obejmuje wnioski, opinie, umowy oraz raporty i stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (por. Zięba [w:] Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Komentarz, red. A. Balicki, Legalis 2021), a ustawa w komentowanym artykule przesądza wprost, iż dokumenty określone w ust. 1 zawsze będą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy zachodzą wszystkie przesłanki wynikające z ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (por. M. Hulicka [w:] Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, red. J. Woźnicki, Warszawa 2019, art. 381, podobnie H. Izdebski [w:] J. M. Zieliński, H. Izdebski, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, wyd. III, LEX/el. 2023, art. 381.). Ustawodawca zatem przesądził, że dokumenty wymienione w art. 381 ust. 1 p.s.w.n. z mocy prawa są objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, a zatem podmiot, w którego posiadaniu znajdują się wnioski, opinie, umowy, raporty i mapy z postępowań związanych z finansowaniem nauki (...), do którego wpłynął wniosek, zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. wydaje decyzję o odmowie udostępnienia takich dokumentów.

Zaznaczyć należy, że wskazując w art. 381 ust. 1 p.s.w.n. dokumenty w postaci „wniosków, opinii, umów oraz raportów”, ustawodawca nie podał jakichkolwiek dodatkowych kryteriów, które warunkowałyby przyznanie im statusu tajemnicy przedsiębiorcy. Nie wskazał też jednego konkretnego (spełniającego określone przesłanki) wniosku, opinii, umowy czy raportu, który mieściłby się w zakresie przedmiotowym ww. przepisu. Sposób sformułowania art. 381 ust. 1 p.s.w.n. wskazuje na to, że każdy dokument, który można zakwalifikować jako wniosek, opinię, umowę czy raport, stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy zachodzą wszystkie przesłanki wynikające z ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przy czym chodzi tu zarówno o postać jak i treść ww. dokumentów, co jest równoznaczne

z tym, że dane zawarte w treści wniosków, opinii, umów oraz raportów, o których mowa w art. 381 ust. 1 p.s.w.n. również posiadają status tajemnicy przedsiębiorstwa.

W tym kontekście zachowują aktualność poglądy orzecznictwa wypracowane na gruncie uprzednio obowiązującego art. 15 ust. 1 u.z.f.n., w których podkreślano, że z woli ustawodawcy, w odniesieniu do wniosków, recenzji, umów i raportów z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę, adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej został zwolniony z obowiązku samodzielnego ustalenia, czy przesłanki przepisu art. 11 ust. 4 u.z.n.k. zostały spełnione. Dokumentom tym ustawa nadaje status tajemnicy przedsiębiorstwa bez żadnych uwarunkowań i, co istotne, bez ograniczeń czasowych. Kategorycznemu sformułowaniu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki nie towarzyszą żadne regulacje mogące dawać podstawę do zmiany statusu ww. dokumentów. Jedynym zaś podmiotem uprawnionym do udostępniania informacji o wynikach realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę, jest ten, który otrzymał środki finansowe na realizację tych zadań (art. 15 ust. 2). Stwierdzić więc należy, że wymienione dokumenty, ustawowo zaliczone do kategorii tajemnicy przedsiębiorstwa, choć stanowią informację publiczną, nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Nie ma przy tym znaczenia ani etap procedury konkursowej, ani status podmiotu ubiegającego się o udostępnienie takiej informacji, ani wreszcie upływ czasu (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 9 listopada 2015 r. sygn. akt II SA/Kr 1082/15; CBOSA).

Uwzględniając powyższe organ prawidłowo przyjął, że dokumenty i informacje (wynikające z treści tych dokumentów), wymienione w punktach 1 - 4 wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. należą do zakresu przedmiotowego art. 381 ust. 1 p.s.w.n., zatem dostęp do nich jest ograniczony ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy.

Odnosnie żądania dokumentu, który stał się podstawą do dofinansowania projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” i został złożony w NCBiR, wraz ze wszystkimi załącznikami (pkt 1 wniosku) organ trafnie wskazał, że żądanie to dotyczy w istocie wniosku o dofinansowanie projektu, który został złożony przez członków konsorcjum, tj. UKSW, Uniwersytet Wrocławski, Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o. oraz Naukowe Centrum Badawczo-Informatyczne.

Odnosnie wykazu wszystkich wydatków dokonanych w ramach realizacji ww. Projektu zawierającego minimum: datę wydatku/zawarcia umowy, kwotę

zobowiązania, przedmiot umowy/przedmiot zobowiązania, strony umowy (punkt 2 wniosku) organ prawidłowo stwierdził, że na zakres przedmiotowy tego żądania składają się informacje z umów zawieranych z wykonawcami Projektu oraz informacje z dokumentów mających charakter raportu. Informacje te składają się na treść dokumentów wymienionych w art. 381 ust. 1 p.s.w.n. i jakkolwiek przedmiotem żądania jest „wykaz” ww. informacji, a nie dokumenty wprost wymienione w ww. przepisie, to w ocenie Sądu przesłanka ograniczenia dostępu do żądanych informacji została w tym wypadku spełniona. Nie sposób bowiem uznać, że treść umowy czy raportu, o których mowa w ww. przepisie, stanowi tajemnicę przedsiębiorcy, a poszczególne informacje (dane) zawarte w treści tych dokumentów tajemnicą tą już nie są.

Ocena ta pozostaje aktualna wobec żądania wniosku zawartego w punktach 3 i 4 wniosku. Stowarzyszenie żądało bowiem każdego dokumentu, który powstał w ramach realizacji Projektu i został złożony/przekazany do NCBiR, a dotyczy sprawozdawczości, kontroli, rozliczeń oraz dokumentów powstałych w ramach kontroli realizacji Projektu. Organ zaś trafnie wskazał, że dokumenty te stanowią raporty, opinie oraz dane z umów i wniosku.

Sąd dostrzega okoliczność, że uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz decyzji ją poprzedzającej w odniesieniu do kalifikacji żądanych dokumentów i informacji do zakresu przedmiotowego art. 381 ust. 1 p.s.w.n. nie są zbyt rozbudowane. Nie stanowi te jednak naruszenia art. 107 § 3 k.p.a. w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a tylko w takiej sytuacji zachodzi podstawa do uchylenia decyzji administracyjnej (art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a.). Rozbudowanie uzasadnienia organu mogłoby bowiem prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorcy, gdyż dla przedstawienia szerszej argumentacji organ musiałby posłużyć się treścią materiałów źródłowych będących przedmiotem wniosku.

Sąd zapoznał się z tymi materiałami i skonfrontował stanowisko organu z treścią przekazanych dokumentów przyporządkowanych do poszczególnych pytań wniosku. Dokonana przez Sąd analiza materiałów źródłowych pozwala zaakceptować stanowisko przyjęte przez organ, że dokumenty i dane (informacje) żądane przez Stowarzyszenie w punktach 1 - 4 wniosku po pierwsze, mieszczą się w zakresie dokumentów wymienionych w art. 381 ust. 1 p.s.w.n., a po drugie stanowią dane (informacje) składające się na treść tychże dokumentów. Sąd podziela przy tym stanowisko organu, że o kwalifikacji danego dokumentu jako wniosku, opinii, umowy czy raportu, o których mowa w ww. przepisie, decyduje nie nazwa dokumentu, ale

przede wszystkim jego treść i charakter. Stąd też nawet jeśli dany dokument nie został zatytułowany jako „wniosek”, „opinia” czy „raport”, a nosi cechy takiego dokumentu, to należy do kategorii pism wymienionych w art. 381 ust. 1 p.s.w.n., do których dostęp został ograniczony ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy.

Z powyższych względów nieuzasadniony jest zarzut naruszenia art. 365 pkt 11 w związku z art. 381 ust. 1 p.s.w.n. w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, skonfrontowana z obszerną dokumentacją źródłową, pozwoliła Sądowi zaakceptować stanowisko organu w analizowanym zakresie. Z tych względów Sąd za prawidłową uznał odmowę udostępnienia informacji publicznej w zakresie dotyczącym punktów 1 - 4 wniosku.

Sąd nie podzielił natomiast stanowiska organu co do punktu 5 wniosku Stowarzyszenia. W związku z tym uznał, że zaskarżona decyzja oraz poprzedzająca ją decyzja z dnia 30 stycznia 2024 r., w zakresie w jakim dotyczy odmowy udostępnienia informacji publicznej w części dotyczącej list obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, została wydana z naruszeniem art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Z wydanych decyzji wynika, że organ w istocie nie rozpatrzył punktu 5 wniosku Stowarzyszenia z dnia 17 czerwca 2015 r. zgodnie z jego treścią. W tym punkcie Stowarzyszenie domagało się udostępnienia informacji publicznej w części dotyczącej list obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, z wyłączeniem jawności danych podlegających ochronie. Organ, jak wynika z wydanych w sprawie decyzji, pominął sformułowanie „z wyłączeniem jawności danych podlegających ochronie”. Oznacza to, że organ nie rozpatrzył tej części wniosku zgodnie z żądaniem.

Co więcej, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odnośnie pkt 5 wniosku organ wskazał, że odmawia „pełnego udostępnienia list obecności na wydarzeniach (...)” nie precyzując, co rozumie przez udostępnienie „pełne” i nie wyjaśniając swego stanowiska w kontekście treści punktu 5 wniosku. Ma to istotne znaczenie o tyle, że Stowarzyszenie nie domagało się „pełnego udostępnienia list obecności”, lecz wnioskowało o udostępnienie ww. dokumentów „z wyłączeniem jawności danych podlegających ochronie”.

W związku z tym twierdzenie organu, że listy obecności zawierają dane

osobowe uczestników: imię, nazwisko, podpis konkretnego uczestnika a także nazwę instytucji zatrudniającej uczestnika i ze względu na te właśnie dane należy odmówić udostępnienia informacji publicznej - nie znajduje uzasadnienia wobec treści wniosku. Organ powinien bowiem rozważyć, czy i jakie ewentualnie dane zawarte na listach obecności podlegają wyłączeniu z jawności i podjąć decyzję adekwatną do poczynionych ustaleń. Odmowa „pełnego” udostępnienia list obecności nie stanowi prawidłowego rozpatrzenia wniosku.

Niezrozumiałe, w ocenie Sądu, jest powołanie się przez organ w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji na art. 5 ust. 1 lit. a RODO (określający zasadę legalności przetwarzania danych osobowych) oraz art. 6 ust. 1 RODO (określający przesłanki legalizujące przetwarzanie danych osobowych). Kwestia legalności przetwarzania danych osobowych zamieszczonych na żądanych listach obecności nie była przedmiotem sporu w niniejszej sprawie. Kwestia sporna dotyczyła natomiast zasadności odmowy udostępnienia dokumentów w postaci ww. list obecności ze względu na prawo do prywatności osoby fizycznej. Rzeczą organu była zatem ocena, czy dostęp do tych dokumentów podlega ograniczeniu ze względu na prawo do prywatności w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p., czy też ograniczenie to nie ma zastosowania.

Mając powyższe na względzie Sąd uchylił zaskarżoną decyzję oraz utrzymaną nią w mocy decyzję rektora UKSW z dnia 30 stycznia 2024 r. w zakresie odmawiającym udostępnienia informacji żądanej w punkcie 5 wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. z powodu naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 w związku z art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Organ bowiem nie rozpatrzył tej części wniosku zgodnie z jego przedmiotem.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c i a p.p.s.a. orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku. Sąd oddalił skargę w pozostałym zakresie na podstawie art. 151 p.p.s.a., o czym orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku. O kosztach postępowania obejmujących wpis od skargi (200 złotych) oraz wynagrodzenie pełnomocnika organu w stawce minimalnej (480 złotych) Sąd postanowił, na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a., jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpis,
Za zgodność z oryginałem

specjalista